

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.:	709 —Przemysłu i Handlu z dnia 27 października 1933 r. o egzaminach osób, ubiegających się o uprawnienie do wykonywania zawodu mierniczego górniczego	1757
	710 —Spraw Wewnętrznych z dnia 14 listopada 1933 r. o zmianie granic gmin wiejskich Dukszty i Daugieliszki w powiecie święciańskim, województwie wileńskim	1759
	711 —Spraw Wewnętrznych z dnia 17 listopada 1933 r. w sprawie regulaminu wyborczego do rad gminnych na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, nowogrodzkiego, poleskiego, warszawskiego, wileńskiego i wołyńskiego	1760

709.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 27 października 1933 r.

o egzaminach osób, ubiegających się o uprawnienie do wykonywania zawodu mierniczego górniczego.

Na podstawie art. 164 prawa górniczego, ogłoszonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654) zarządza co następuje:

R o z d z i a ł I.

Skład komisji egzaminacyjnej.

§ 1. Dla egzaminowania osób ubiegających się o uprawnienie do wykonywania zawodu mierniczego górniczego i obowiązanych do poddania się egzaminowi w myśl art. 160, 161 i 162 prawa górniczego, tworzy się komisje egzaminacyjne przy każdym wyższym urzędzie górniczym.

§ 2. Przewodniczącym komisji jest z urzędu prezes wyższego urzędu górniczego; zastępcą przewodniczącym jest zastępca prezesa urzędu.

§ 3. Członków komisji egzaminacyjnej mianuje Minister Przemysłu i Handlu na okres 2 lat kalendarzowych, po zasięgnięciu opinii prezesa wyższego urzędu górniczego z pośród urzędników władz górniczych w służbie czynnej lub w stanie spoczynku, profesorów wyższych zakładów naukowych w służbie czynnej lub w stanie spoczynku, oraz z pośród praktykujących mierniczych górniczych. Z liczby osób mianowanych przewodniczący powołuje w każdym konkretnym przypadku członków kompletu egzaminacyjnego w ilości 2 do 4 (nie licząc przewodniczącego), zależnie od zakresu egzaminu.

R o z d z i a ł II.

Zakres egzaminów.

§ 4. Egzamin, przewidziane w artykułach 160, 161 i 162 prawa górniczego składają się: a) z wykonania rysunku próbnego, b) z egzaminu pisemnego, c) z egzaminu ustnego.

§ 5. Rysunek próbny winien być tego rodzaju, by kandydat mógł go wykonać w przeciągu trzech dni.

§ 6. (1) Egzamin pisemny polega na wykonaniu ścisłych pomiarów poziomych i wysokościowych na kopalni, połączonych z przeniesieniem danych pomiarowych z jednego poziomu do drugiego i z nawiązującego do powyższych pomiarów ciągu, wykonanego sposobem zwyczajnych zdjęć uzupełniających. Rozmiary pracy powinny być tak wybrane, aby przeciętny pracownik mógł ją wykonać w terenie i w biurze w czasie miesiąca. Cała praca winna być wykonana przez kandydata samodzielnie i własnoręcznie. Oprócz pisemnego wypracowania i rysunków powinien kandydat przedstawić dziennik pomiarowy i obliczenia.

(2) Dla kandydatów ubiegających się o uprawnienia mierniczego górniczego, stosownie do art. 162 prawa górniczego, zakres egzaminu pisemnego obejmuje oprócz pracy przepisanej w ustępie 1 niniejszego paragrafu, również pracę z dziedziny geologii praktycznej.

§ 7. (1) Egzamin ustny obejmuje dwie dziedziny: „techniczną i prawną”.

(2) W dziedzinie technicznej powinien kandydat wykazać w związku z pracą złożoną przy egzaminie pisemnym znajomość stosowania różnych metod mierzenia dla określonych celów, sposobów obliczeń i naniesienia na plan, wyrównania błędów itp.

(3) W dziedzinie prawa powinien kandydat wykazać praktyczną znajomość działów prawa górniczego i ustaw naftowych oraz rozporządzeń wydanych na ich podstawie, w granicach potrzebnych przy wykonywaniu zawodu, a w szczególności instrukcji i przepisów pomiarowych na powierzchni i pod ziemią, a nadto znajomość zasadniczych przepisów, dotyczących urządzeń i prowadzenia katastru i ksiąg gruntowych (hipotecznych), względnie ksiąg górniczych, wreszcie znajomość ustroju i kompetencji władz górniczych i innych władz w zakresie potrzebnym przy wykonywaniu czynności zawodowych.

(4) Dla kandydatów, mających warunki przepisane w art. 160 punkt 4 litera b) prawa górniczego program egzaminu ustnego, oprócz zakresu, przepisanego w ust. 2 i 3 paragrafu niniejszego, obejmuje rozwiązywanie zadań z dziedziny stosowanego miernictwa, nie mających związku z pracą, przedstawioną na egzaminie pisemnym.

(5) Kandydaci posiadający warunki, przewidziane w art. 161 prawa górniczego, powinni ponadto wykazać teoretyczną i praktyczną znajomość całości kształtu ustaw górniczych i mierniczych, obowiązujących na obszarze Państwa Polskiego oraz rozporządzeń i instrukcji, wydanych na ich podstawie.

(6) Program egzaminu ustnego dla kandydatów, ubiegających się o uprawnienia mierniczego górniczego na podstawie art. 162 prawa górniczego, obejmuje oprócz dziedzin, określonych w ust. 2, 3 i 4 paragrafu niniejszego, wyższą matematykę w zakresie potrzebnym dla miernictwa, a w szczególności rachunek wyrównawczy, nadto wyższą geodezję i miernictwo górnicze, naukę o instrumentach, wreszcie geologię historyczną i naukę o złożach.

§ 8. (1) Profesorowie miernictwa górniczego w wyższych zakładach naukowych w Państwie Polskiem, pragnący uzyskać uprawnienia mierniczego górniczego, są zwolnieni od wykonywania rysunku próbnego, przepisanego w § 5 i od egzaminu pisemnego, przepisanego w § 6, a egzamin ustny dla nich ogranicza się do programu, zawartego w § 7 ust. 3.

(2) Innych kandydatów może komisja egzaminacyjna jednostronnie uchwałą zwolnić w całości od egzaminu pisemnego lub zmniejszyć zakres tego egzaminu, jeżeli przedstawione przez kandydata, a wykonane poprzednio przez niego osobiście prace miernicze i obliczeniowe, będą przez komisję egzaminacyjną uznane za dostateczny dowód opanowania przedmiotu pod względem praktycznym.

Rozdział III.

Postępowanie przy egzaminach.

§ 9. Dla każdego kandydata właściwą jest komisja egzaminacyjna przy tym wyższym urzędzie górniczym, w którego obwodzie odbywał kandydat ostatnio przed egzaminem praktykę górniczo-mierniczą przez czas nie krótszy niż 3 miesiące. Do tego urzędu powinien kandydat złożyć podanie o dopuszczenie do egzaminu.

§ 10. (1) Do podania o dopuszczenie do egzaminu należy dołączyć następujące dokumenty:

1. dowód posiadania obywatelstwa polskiego,
2. metrykę urodzenia,
3. dokładny życiorys,

4. świadectwo odbytych studiów,
5. świadectwo odbycia przepisanej praktyki górniczo-mierniczej,
6. dziennik czynności z odbytej praktyki mierniczo-górniczej,
7. odpisy lub odrysy kilku zdjęć obliczeń i naniesień, wykonanych przez kandydata podczas jego praktyki górniczo-mierniczej.

(2) Dowody wymienione w punktach 1, 2 i 4 ustępu 1 mogą być złożone w oryginale lub w uwierzytelnionych odpisach.

(3) Dowody, wymienione w punktach 5, 6 i 7 ustępu 1 powinny być podpisane przez mierniczego górniczego, pod którego kierownictwem kandydat odbywał praktykę górniczo-mierniczą, a podpis mierniczego górniczego na świadectwie z odbytej praktyki powinien być poświadczony przez okręgowy urząd górniczy, w którego okręgu mierniczy górniczy ma swoją siedzibę. Dowody te powinny być złożone w oryginale.

(4) Kandydat ubiegający się o uprawnienie mierniczego górniczego na podstawie art. 162 prawa górniczego powinien nadto przedstawić zezwolenie Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 11. (1) Po otrzymaniu podania i po stwierdzeniu swej właściwości wyższy urząd górniczy bada, czy zostały złożone wszystkie potrzebne dowody i czy dają one kandydatowi uprawnienie do dopuszczenia do egzaminu.

(2) W razie ujemnego wyniku badania, wyższy urząd górniczy zawiadamia kandydata o przyczynie nieuwzględnienia jego podania.

(3) Jeżeli kandydat posiada warunki, uzasadniające jego prawo do dopuszczenia do egzaminu, wyższy urząd górniczy stwierdza ten fakt na podaniu kandydata i przekazuje je wraz ze wszystkimi załącznikami komisji egzaminacyjnej.

§ 12. (1) Przewodniczący komisji egzaminacyjnej zawiadamia kandydata o dopuszczeniu go do egzaminu i wyznacza mu czas i miejsce do stawienia się dla wykonania próbnego rysunku, przepisanego w § 5.

(2) Próbny rysunek winien być wykonany w ciągu 3 dni pod nadzorem członka komisji egzaminacyjnej, wyznaczonego przez przewodniczącego komisji.

§ 13. (1) Jeżeli wykonany przez kandydata rysunek próbny otrzyma ocenę zadawalającą, przewodniczący komisji egzaminacyjnej zawiadamia o tem kandydata i wzywa go do wniesienia opłaty egzaminacyjnej, wskazanej w § 19 rozporządzenia niniejszego.

(2) Po otrzymaniu od wyższego urzędu górniczego zawiadomienia o wniesieniu opłaty egzaminacyjnej, przewodniczący doręcza kandydatowi zadanie do egzaminu pisemnego, przewidziane w § 6 i wyznacza mu do wykonania pracy termin dwumiesięczny, jeżeli program egzaminu pisemnego ogranicza się do dziedziny wskazanej w ust. 1 § 6, a czteromiesięczny, jeżeli program egzaminu pisemnego obejmuje zarówno dziedzinę wymienioną w ust. 1, jak i w ust. 2 § 6.

(3) Jeżeli wykonaniu na czas pracy przez kandydata przeszkodziły okoliczności wyjątkowe i nie-

zależne od woli kandydata, przewodniczący może terminy wskazane w ustępie 3 przedłużyć.

(4) Niewykonanie przez kandydata pracy w terminie przepisany jest uważane za odstępianie od egzaminu, o czym przewodniczący komisji spisuje odpowiedni protokół.

§ 14. W razie zadawalającej oceny wyniku egzaminu pisemnego przewodniczący komisji egzaminacyjnej wyznacza kandydatowi czas i miejsce egzaminu ustnego. Nieusprawiedliwione nieprzybycie kandydata we wskazanym czasie i na wskazane miejsce uważa się za odstępianie od egzaminu.

§ 15. (1) Wykonanie rysunku próbnego oceniają przewodniczący komisji egzaminacyjnej i członek jej, wyznaczony do nadzoru nad wykonaniem rysunku.

(2) Wyniki egzaminu pisemnego oceniają większością głosów członkowie danego kompletu komisji egzaminacyjnej, powołani w tym celu przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej.

(3) Wyniki egzaminu ustnego są oceniane większością głosów wszystkich członków danego kompletu egzaminacyjnego.

(4) W razie równości głosów rozstrzyga we wszystkich przypadkach, wymienionych w ustępach poprzednich przewodniczący.

(5) Ocena wykonania rysunku próbnego, czy też egzaminu pisemnego lub ustnego, winna być dokonana protokółarnie zapomocą jednego z dwóch następujących określeń: „zadawalający”, lub „niezadawalający”.

(6) Dozwala się jednak dla użytku komisji na zamieszczanie w protokóle oceny wyniku egzaminu z poszczególnych przedmiotów, zwłaszcza w przypadku, gdy wprowadzie ogólny wynik egzaminu został uznany jako niezadawalający z powodu niedostatecznych wiadomości kandydata z jednego przedmiotu, jednak w zakresie innych przedmiotów kandydat wykazał tak dobrą znajomość, że zasłużył na skrócenie terminu, w którym byłoby mu wolno przystąpić powtórnie do egzaminu.

§ 16. (1) Jeżeli rysunek próby, czy też egzamin pisemny lub egzamin ustny dał wyniki niezadawalające, komisja egzaminacyjna w tym składzie, który wydał orzeczenie o wyniku niezadawalającym, orzeka zarazem o terminie, w którym kandydat może być dopuszczony do ponownego egzaminu.

(2) O ile chodzi o rysunek próbny, termin powtórniego dopuszczenia może wynosić od 3 miesięcy do roku.

(3) O ile ujemna ocena nastąpiła przy egzaminie pisemnym lub ustnym, wówczas jeżeli kandydat poddał się egzaminowi poraz pierwszy, termin, po którym może być dopuszczony do powtórniego egzaminu, wynosić powinien od 6 miesięcy do roku, zaś o ile ujemna ocena nastąpiła przy egzaminie ponownym — od roku do 2 lat.

(4) Skrócenie powyższych terminów może nastąpić tylko za szczególną zgodą Ministra Przemysłu i Handlu z przyczyn ważnych i wyjątkowych. Dotyczy to zwłaszcza przypadku, przewidzianego w § 15 ust. 6.

§ 17. W razie otrzymania od komisji egzaminacyjnej zawiadomienia o ujemnym wyniku egzaminu, wyższy urząd górniczy zawiadamia kandydata o tym wyniku i o terminie, po którego upływie może być dopuszczony do powtórzenia egzaminu, zaś odpis zawiadomienia przesyła do wiadomości innym wyższym urządóm górniczym.

§ 18. W razie otrzymania od komisji egzaminacyjnej zawiadomienia o zadawalającym wyniku egzaminu, wyższy urząd górniczy wystawia kandydatowi zaświadczenie, stwierdzające, że kandydat poddał się z wynikiem zadawalającym egzaminowi przepisanemu przez art. 160, 161 lub 162 prawa górniczego, przyczem w zaświadczeniu tem powinien być wymieniony skład komisji egzaminacyjnej i data egzaminu.

§ 19. (1) Opłata egzaminacyjna wynosi 200 złotych i powinna być wniesiona do właściwego wyższego urzędu górniczego na rachunek Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

(2) W razie ponownego przystąpienia do egzaminu kandydat powinien wnieść ponownie opłatę egzaminacyjną przed egzaminem pisemnym, a w razie gdyby był zwolniony w całości od egzaminu pisemnego — przed egzaminem ustnym.

§ 20. Osoby biorące udział w egzaminowaniu kandydata otrzymują z opłat egzaminacyjnych za sprawowanie swych czynności wynagrodzenie, którego normy ustala Minister Przemysłu i Handlu.

§ 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

710.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 14 listopada 1933 r.

o zmianie granic gmin wiejskich Dukszty i Daugieliszki w powiecie święciańskim, województwie wileńskim.

Na podstawie art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 770) zarządzam co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Dukszty w powiecie święciańskim, województwie wileńskim wyłącza się miejscowości: wsie Grzybiany, Poszylówka, Pogurbie, Dziedziszki, Giedziuny, Garszwinka, Dojniszki, Telukiszki, Gierdziunele, Bojary, Zakamionka, Podeliszki, Piotuchy, Kozłupiszki, Łukszeniszki, Jodoławska, Kofeniszki, Bujwiliszki, Szukieliszki I i II; folwarki: Mironiszki-Leonki, Lubiszki-Dobra Nadzieja; zaścianki: Nowiki oraz Lubiszki-Dziedziszki i włącza się je do gminy wiejskiej Daugieliszki w tymże powiecie i województwie.